

دەرچوون له بنهماو یاساکانی زمان له شیعردا

م. ی. همزه حسین همه

زانکۆی راپه‌رین / فاکه‌لتی په‌روه‌ده /

سکوئی په‌روه‌ده‌ی زمان / به‌شی زمانی کوردی

پیشه‌کی

دەرچوون بریتییە له شکاندنی یاساکانی دیوی ناوه‌وه‌ی زمان، که په‌یوه‌ندی‌ه‌کی پته‌ویان به واتاو تیگه‌یشتنه‌وه هه‌یه، دەرچوونی واتایی به واتای دەرچوون له‌و پتوه‌رانه دیت که به‌یه‌که‌وه هاتتی لیکسیکه‌کان دیاری ده‌که‌ن و به ئاماژه‌یه‌کی به ئەده‌بیبوونی شیعریه‌تی دهق دادنه‌ریت و په‌یوه‌ندی خۆی له‌گه‌ل دهق له‌رێگه‌ی په‌یامه‌وه دهرده‌بریت. که‌واته دەرچوون ئەو کاته ده‌بیت که په‌یوه‌ندی نیوان قسه‌که‌ر و گوینگر نه‌چرپی و گوینگر توانای شیکردنه‌وه‌ی هه‌بیت و له یاساکانی گۆرانی واتا دهرنه‌چیت. هه‌رچی زمانه له شیعردا زمانیکه خۆی به‌و کۆت و به‌ندانه نابه‌ستیته‌وه که له زمانی ئاسایدا هه‌یه، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌یه هه‌موو که‌س ناتوانیت قسه‌ی پێ بکات و شاعیرانه وشه به‌کاربه‌ینی، به‌کاره‌ینانی هونه‌رمه‌ندانه‌ی وشه شتیکی بالاو مه‌رجی هه‌ره پتویستی شیعره.

تویژینه‌وه‌که به‌که‌ره‌سته‌ی دیالیکتی ناوه‌راستی زمانی کوردی نووسراوه، به‌لام له‌به‌ر پتویستی تویژینه‌وه‌که که‌ره‌سته‌ی دیالیکته‌کانی تری زمانی کوردی تیدا به‌کارهاتوه.

رێبازی تویژینه‌وه‌که رێبازی وه‌سفی شیکارییه‌و نمونه‌ی شیعره‌کان له دیوانی چهند شاعیریک وهرگیراون و شیکردنه‌ویان بۆکراوه.

تویژینه‌وه‌که جگه له‌پیشه‌کی و ئەنجام و لیستی سه‌رچاوه‌کان له‌دوو به‌ش پیکهاتوه، که هه‌ر به‌شیکیش له‌چهند ته‌وه‌ریه‌ک پیکهاتوه. به‌مشێوه‌یه:

به‌شی یه‌که‌م له‌م ته‌وه‌رانه پیکهاتوه: (هه‌ندی تیبینی تیوری دهرباره‌ی زمان، زمان و داهینان، توانست و توانا، واتای فه‌ره‌نگی و واتای مه‌به‌ست، زمان

له شيعردا (پهسه‌نايه‌تى زمانى مروّف، پهسه‌نايه‌تى و داهيتانى زمان له شيعردا).

به‌شى دووهم له‌م ته‌وه‌رانه پيكتاووه: (دهرچوون له بنه‌ماو ياساكانى زمان له شيعردا، دهرچوونى پيزمانى: (دهرچوونى وشه‌يى ، دهرچوونى رسته‌يى)، دهرچوونى واتايى: (دهرچوون له چه‌ندييه‌تى، دهرچوون له چۆنيه‌تى، دهرچوون له گونجان، دهرچوون له شيوان)).

به‌شى يه‌كه‌م

١. هه‌ندى تيبينى تيورى دهرباره‌ى زمان:

١-١. زمان و داهيتان:

زمان ريگه‌ى ئه‌وه به مروّف ده‌دات، كه له واقع رابكات و هه‌ست و ئاره‌زووى خۆى له قالييكدا دابريژييت و زمانىكى تاييه‌ت به خۆى دروست بكات و له ياساو ده‌ستوره‌كانى زمان لاب‌دات (دزه‌يى، ٢٠٠٩، ١٣٦)، كه ده‌كرىت به داهيتان ناوى به‌بين، چونكه ياساكانى زمانى ئاسايى ده‌بنه ريگر له‌به‌رده‌م شاعير.

داهيتان له زماندا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ سه‌ده‌ى چه‌ده، به‌لام له‌گه‌ل سه‌ره‌له‌دانى تيورى به‌ره‌مه‌هيتان و گواستنه‌وه‌ى چۆمسكى دووباره جه‌خت له‌سه‌ر داهيتانى زمان كرايه‌وه، كه ده‌لييت: (له تواناي قسه‌كه‌ر دايه ژماره‌يه‌كى زۆر له رسته به‌ره‌مه‌به‌هيت و تيبان بگات به‌بى ئه‌وه‌ى پيشتر به‌كاريه‌هيتان و گوڤى ليووبن. كه‌واته داهيتان به‌ره‌مه‌ى زمانى مروّفه بۆ به‌ره‌مه‌هيتانى خود (ملحم، ٢٠٠٣، ٩). كاتيک شاعير به داهينه‌ر داده‌نريت، كه جيهانىكى تاييه‌ت و جوّره ئازاديه‌يه‌كى هه‌بى، تاوه‌كو كار هونه‌ريه‌كه‌ى به‌ره‌مه‌هيت (العطيه، ١٩٨٦: ٢٠)، چونكه زمانى ئاسايى ناتوانيت هه‌موو جوّره دهربرينىكى ناوه‌وه دهربخات. كه‌واته زمان له شيعردا زمانىكى دروستكراوه (عياد، ١٩٨٨، ٧٢).

١-٢. توانست و توانا:

١-٢-١. توانست:

توانست به واتای ئەو زانیارییەکی که قسەکەر هەیه‌تی و لەبارە ی زمان و زگماکی خۆی بەکاریدەهێنێ، وەکو سیستەمی پەیوەندییە فەرمییە ئەبستراکتییەکان و، کارکردنی توانست بۆ رەفتاری کرداری بەکار دیتیت. توانست ئەو زانیارییە شاراوێهە که مرۆڤ دەربارە ی زمانەکی دەیزانی و لەرێگایەوه گەیاندن دینیتە ئاراوه و ژمارەیه‌کی بی سنور پسته دروست دەکات. پسته گونجاو و نەگونجاوه‌کان لیک جیاده‌کاته‌وه که یاساکانی بەرهمه‌یانی زمان ده‌گرنه‌وه، که هەر له‌منداڵییەوه له‌میشکدا تۆماریه‌کرین، سه‌باره‌ت به‌ شاعیریش توانست بریتییە له‌ به‌کاره‌یانی توانستی زمان به‌ ئامانجی گەیاندن له‌ بارودۆخیک دیار و داهینانکردن، واته‌ به‌کاره‌یانی یاسا زمانییەکان له‌ دەورو به‌ریکی نویدا. (دزه‌یی، ۲۰۰۹، ۱۴۰).

هەرچه‌نده‌ کارکردنی توانا ده‌بیت له‌توانسته‌وه سه‌رچاوه‌بگریت و بۆ ئەو بگه‌ریته‌وه، به‌لام به‌ هیچ رێگه‌یه‌کی راسته‌وخۆ له‌گه‌ل توانست هاوتای نییه‌ وەکو زۆریه‌ی لایه‌نه‌کانی تری ژیان مه‌رج نییه‌ مرۆڤ له‌سه‌ر بنه‌مای ئەو شتانه‌ی ده‌یزانیت رەفتار بکات، کاره‌کانی له‌ چوارچۆیه‌ی بارودۆخی تایبه‌تی ئاوادا پوو ده‌دن که کۆت و به‌ندی زۆریان ده‌خزیته‌ سه‌ر. (جواد، ۲۰۰۸، ۳۵).

۲-۲-۱. توانا:

توانا بریتییە له‌ به‌رجه‌سته‌کردنی توانست له‌ ئاهاوتندا، به‌ واتایه‌کی تر به‌کاره‌یانی زمان ده‌گریته‌وه که پەيوه‌سته به‌ پراگماتیک و به‌رانبه‌ر قسه‌ی سۆسیه‌ر ده‌وستیت که به‌ چالاکییه‌کی تاکه‌که‌سی ده‌زانیت، که هه‌لوسته‌ بنه‌رته‌یه‌کانی سۆسیه‌ر له‌ و به‌نده‌دا کۆده‌بنه‌وه: - بریتین له‌ تیگه‌یشتنی زمان و کردنه‌وه‌ی کۆد که ده‌که‌ونه سه‌ر خوینه‌رو لیکدانه‌وه‌ی گونجاون بۆ پسته ناپه‌سه‌نده‌کان، تاکو له‌گه‌ل ده‌ورو به‌ری گوتنه‌که بگونجین، که له‌ لیکدانه‌وه‌ی زمان له‌ شیعردا به‌دی ده‌کرین. (دزه‌یی، ۲۰۰۹، ۱۴۰).

به‌ بۆچوونی چۆمسی (توانست) له‌گه‌ل له‌دایکبوونی مرۆڤ له‌دایک ده‌بیت و نابینریت و ناگوتریت و هه‌ستی پیناکریت، به‌لکو کۆمه‌لیک زانست و زانیارییه‌ که له‌گه‌ل له‌دایکبوونه‌وه په‌یدا ده‌بیت، له‌ توانستدا هه‌له‌ ناکریت، به‌لام له‌ توانادا

هه‌له ده‌کریت، چونکه ده‌بیریت و هه‌ستی پیده‌کریت، له توانست و توانادا چۆمسیکی نموونه‌یه‌ک له ژیانی رۆژانه ده‌هینیتته‌وه، که وه‌ک ئه‌وه‌یه یه‌کیک به‌شدارای خولی فی‌ربوونی لیخوری نی ئۆتۆمییل بکات، ئه‌و کوراسه‌یه‌ی که له خوله‌که‌دا وه‌ری ده‌گریت، هه‌موو ئه‌و زانست و زانیارییه ده‌چیتته بواری توانسته‌وه، بۆیه هه‌له‌یان تیندا نییه، له کاتی جیه‌جیکردنیدا مرو‌ف هه‌له ده‌کات. (خۆشناو، ۲۰۱۲، ۱۵۰). هه‌روه‌ها چۆمسیکی ده‌لیت: منداڵ له‌دایک نابیت و می‌شکی لاپه‌ره‌یه‌کی سپی بیت، به‌لکو له‌دایک ده‌بیت و توانستیکی خۆرسیکی هه‌یه له‌سه‌ر فی‌ربوونی هه‌ر زمانیک له‌ زمانه‌کانی جیهان. (جواد، ۲۰۰۸، ۹۷).

توانست و توانا لای چۆمسیکی هه‌ردووکیان گرنگن، به‌لام له هه‌ندی حاله‌تدا گرنگی توانایه‌که ده‌که‌ویتته پیش توانست، بۆ نموونه ئه‌گه‌ر له دوورگه‌یه‌که‌دا (پیاو و ژنیکی که‌ر و لال) بژین دواتر منداڵیکیان بیت، ئه‌وا ئه‌و منداڵه‌ فی‌ری زمان نابیت یاخود ته‌نها فی‌ری زمانی هه‌ما ده‌بیت ئه‌گه‌رچی ئه‌و منداڵه‌ توانسته‌که‌ی له‌گه‌ل له‌دایکبووه بۆ ئه‌وه‌ی فی‌ری زمان بیت، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زمان پنیوستی به‌ توانایه‌ بۆئه‌وه‌ی کرده‌ی قسه‌کردن دروست بیت، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه یه‌کیک له‌ گریمانه‌کانی زمان په‌یوه‌سته به‌کۆمه‌لگا یان لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه. چۆمسیکی ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌کات که منداڵ له‌ توانستدا فی‌ری زمان ده‌بیت جا ئه‌و زمانه‌ زمانی کوردی بیت یان هه‌ر زمانیکی تر بیت، بۆ نموونه منداڵیک له‌ شاری هه‌ولیر له‌ خیزانیک کورد له‌ دایک بیت یه‌کسه‌ر بگوازیتته‌وه بۆ له‌ندن، ده‌بینین ئه‌و منداڵه‌ به‌ ئاسانی فی‌ری زمانی ئینگلیزی ده‌بیت. که‌واته ده‌توانین بلین منداڵ له‌دایک ده‌بیت و زمانیکی دیاریکراوی پی ده‌به‌خسريت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و زمانه‌ زمانی باوک و باپیرانیشی بیت.

۱-۳. واتای فهره‌نگی و واتای مه‌به‌ست:

۱-۳-۱. واتای فهره‌نگی:

فهره‌نگ جو‌ریکه له‌ جو‌ره‌کانی سه‌رچاوه‌ی بنه‌ره‌تی، واته ئه‌و سه‌رچاوه‌یه یان ئه‌و کتیبه‌یه، که زانیاری تیندا تۆمارده‌کریت. فهره‌نگ تۆمارگه‌یه‌که، بۆ پاراستنی وشه‌کانی زمان له‌ فه‌وتان، سه‌رچاوه‌یه‌که بۆ وشه‌و زاراوه‌ی

زمانىكى ديارىكراو. ھەروھەا فەرھەنگ پېناسەيەكە، كە كلتور و پۇشنىبىرى و پلەي شارستانىيەتى و پېشكەوتوويى ئەو مىللەتەي كە بەو زمانە قسە دەكەن پى دەردەكەوئىت. (ئەركى سەرەكى فەرھەنگ، يارمەتيدان و ناساندنى وشەو پېناسى وشەيە بە كەسانىك كە شارەزايى تەواو، يان ھەر ناسياويان لەگەل وشە نىيە). يەككە لە ئەركە پېئويستەكانى زمانى كوردى دانانى فەرھەنگى تاييەت بە بوارە جياجياكانى زانست و سروشت و مرؤقىيە، زمانى ھەر نەتەوويەك بە فەرھەنگەكەي ھەلدەسەنگىنرئىت. (ئىبراھىم، ۲۰۰۶، ۲۹۳).

لئىردە بەپېئويستى دەزانين كە بايەخ بە واتاي فەرھەنگى بدەين، ھەروەك چۈن واتاناسەكان گرنىگان پېداو، چونكە بۇ دۇزىنەووي واتاي وشەكان پېئويستە لە فەرھەنگدا بۇي بگەپئىن. (ھەندى لە زمانەوانەكان جياوازى لە نيوان واتاي فەرھەنگى و واتاي رېزمانيدا دەكەن، ئەم جياوازيەش بۇ دوو كۆمەلە دابەشەدەكەن، كۆمەلەي داخراو، كە لە زماندا ژمارەيان زور كەمە، وەك (ئامرازەكان و رېژەي فەرمان و رەگەزى ناوەكان ... ھتدا)، بەلام كۆمەلە كراوەكان، يەكە فەرھەنگىيەكان پىكدەھىنن، وەك (ناوەكان و كردارەكان ... ھتدا). وشە لە رستەدا مەبەستى سەرەكى دەردەخات، بۇ نمونە: وشە ھەيە خۇي واتايەكى ھەيە، بەلام لە شىعەردا واتايەكى ترى ھەيە. وەك: (بۇ) بە واتاي (بۇن، ئامرازى پەيوەندى) دئىت. بەمەش واتاي فەرھەنگى برىتئىيە لە واتاي وشەكان لەگەل كارىگەرى رېزمانى، كە واتايەكى نەگور و بلاو. ھەروھەا واتاي فەرھەنگى ئەو واتا بنجىيە، كە كۆمەل بۇ وشەكانى داناو و لەسەرى رېككەوتوو، كە وەسفى بارودۇخى شت دەكات و بەشىك لە واتاي رستەي لئى پىكئىت. (دزەيى، ۲۰۰۹، ۱۶).

۱-۳-۲. واتاي مەبەست:

واتاي مەبەست واتايەكى نااساييە و پابەندى (توانا) و (بنەما)يە و ياسا دەبەزىنى بۇ واتايەكى قولتەر تا لىكدانەويەكى گونجاو بۇ رستە ناپەسەندەكان بكرئىت، بۇ ئەوئەي لەگەل دەوروبەرى گوتتەكە بگونجى. واتاي مەبەست لە دەوروبەر وەردەگىرئىت، كە واتاكەي لە دەروەي واتاي وشەو رستەكانەو باس لە زور شت دەكات، بەلام بە راستەوخۇ دەرنابرىت.

له بهر ئه وه زانیاری پښتر گرنگییه کی زوری بۆ تیگه یشتنی ئه و جوړه واتایه ههیه، چونکه هیماکان به واتایه کی تر دهرده برپین. به مهش ده بیته (واتای هۆشه کی + واتایه کی زیاده، که کهسی لیکدهر دهیخاته سه ری). بۆ لیکدانه وهی ئه وهش پښویسته روو له بواری پراگماتیک بکهین. (هه مان سه رچاوه، ۳۰). بۆنموونه کاتیک ده گوتری:

چهرمی رووی هینده قایمه شمشیری میسری نایبری

بئ به کهوشی کهی ده مینئ تا قیامهت نادرئ (شیخ رهزا، ۲۰۰۶، ۱۳۶). له م دیره شیعهری سه ره وه دا، شاعیر مه بهستی مرؤقی روو قایمه، که واته واتای سیمانتیکی بریتیه له: (واتای فرههنگی + کاریگه ری ریزمانی)، به لام واتای پراگماتیک له (واتای سیمانتیکی + ده وره بر) پیکدیت.

۱- ۴. زمان له شیعردا:

بایه خدان به زمان له شیعردا و جیا کردنه وهی له زمانی ئاسایی خه لکو دیاری کردنی سروشت و خاسیه ته تایه تییه کانی ئه و زمانه هه ر له کۆنه وه له لایه ن (ئه رستو و ئه فلاتون) ه وه باسکرا وه لئی کۆلرا وه ته وه، ئینجا ئه و باسو لیکۆلینه وانه له گه ل سه ره ه لانی قوتابخانه ئه ده بی و ره خنه ییه کان په ره یان سه ندو وه. (سایبر، ۲۰۰۶، ۲۸۱).

زمان له شیعردا، بابه تیکی وه سفیه، که هه ندیکجار له چوارچیوهی په خشاندا دهرده که ویته، دیاره ئه و جیاوازییه بنه ره تییه ش هوکمیک به سه ر شیعهریه ت ده دات، که ئه رکه جه وه ره یه کهی له ده ست بدات، جگه له وهی له به های شیعهر که م ده کاته وه، هه ندیکجاریش له چوارچیوهی په خشاندا ناوزه ندی ده کات، به لام ده بیته جیاوازی له نیوان بابه تی ئیستاتیکی و کرداری راماندا بکهین، که رامان کرداریکی زانستییه، چونکه چیژ وه رگرتن له ده ق وه کو ناسینه وهی نییه، هه ره ها ناسینه وه که شی وه کو چیژ وه رگرتن نییه، جگه له وه کاریکی ئاساییه که به دوو زمانی جیاواز گوزارشت له و کرداره بکریت. (محمود، ۲۰۰۸: ۳۳).

زمان له شیعردا له زمانی ئاسایی قسه کردنی خه لک جیاوازه و به شیککی زوری بیروراکانیش له سه ر ئه وه ریکه و توون که زمان له شیعردا زمانیکی

تاييه تيبه و له ئه نجامى به كارهينانئىكى تاييه تى زمانه وه له لايهن شاعيره وه دروست ده بئيت بو گه ياندى واتايه كى نوئى جيا له واتا ئاساييه بلاوه كراوه كهى ناو خه لك. (سايبير، 2006، 283). كه واته زمان له شيعردا به پيچه وانهى زمانى قسه كردنى رۆژانه و زمانى چيروكو زمانى زانسته كانه. زمان له شيعردا دياردهيه كى ته واو ئالۆزه، چونكه نه كات (ميژوو)، نه شوين (جوگرافيا)، نه ريزمان، نه ياساكانى واتاسازى، نه رينووس، سنورى بو ناكيشيت و له دهسه لاتى كه م ناكاته وه. (فتاح، 2010، 141).

شاعير بيچگه له زمان هيچى ديكه شك نابات، تا نامهى شيعرى خوى پيدا بنيريت، بويه ناچاره زمان بكاته پرديك له نيوان خوى و وهرگردا به شيكى گرنگ له و كه سانهى به نووسينى شيعره وه سه رقالن له جياتى بنياتنانى پرد خهريكى رۆنانى ديوارن، وهك چۆن ئينسان له هه موو فهلسه فهيهك پيروۆزتره، هه رواش شيعر له هه موو بيروكهيهك گرنگتره، به لام ئه و شاعيرهى هيچ شتيك به خوينه ريه وه ناييه ستيته وه، ئه وهى دهينووسيت هه رچيهك بيت شيعر نيه، چونكه شاعير نابيت خوى شيعره كهى خوى به شيعر بزانيت، به لكو ده بيت شهيدايانى شيعر ده رگاي دلپانى بو بكه نه وه. (حه سه ن، 2004، 12).

ئه گه ر يه كيك له خاسيه ته كانى زمان له شيعردا ئه وه بيت، كه به كارهينانئىكى تاييه تى زمانى بيت له لايهن شاعيره وه، ئه وا چر كردنه وهى واتاي شيعر يه كيكه له و لايه نه گرنگانهى، كه په يوه ندى به به كارهينانى تاييه تى زمان له شيعردا هه يه، به هوى ئه و تواناو دهسه لاتهى شاعير هه يه تى يارمه تى ئه وهى دهدات كه زمانى تاييه تى به جيهانى شيعرى خوى دروست بكات و له زمانى ئاسايى خه لك جياى بكاته وه. زمان به هه موو به شه كانيه وه، مولكى خه لكيه و زمانى نه ته وه يه، بويه هه موو كه س به ته واوى و به سه ريه ستيه وه مافى به كارهينانى زمانى هه يه، به لام چرى واتا به خشين به وشه له ده ست هه موو يه كيك نايه و مولكى هه موو كه سه كان نيه، بويه ئه و زمانه شيعره يى كه شاعير به كار يده هيتت كۆنه و پئويستى به دهسه لات و تواناي گه وره هه يه، له بهر ئه وه ئه و تواناو دهسه لاتش لاي هه موو كه سيك نيه، و له ده ست

هه موو كهس نايهت به مشيوه تايبه ته زمان به كاربهينيت، بويه ئه و جوړه به كارهينانه به كاريكي گران داده نريت و تايبه ته به شاعير. (سايبير، ۲۰۰۶، ۲۹۰).

زمان له شيعردا لاي شاعيرانى كورد ئامرازيك بوو بۆ وشياركردنه وهى كۆمه ل و ميلله تى كورد، له و پووه وه حاجى قادرى كۆيى يه كه م هه نگاوى به ره و شيعرى سياسى و نه ته وايه تى ناوه، كه بۆ خوى بواريكى نوئ بووه له شيعرى كوردى كرمانجى خواروودا. (ئيسماعيل، ۲۰۱۰، ۷۵). وهك له و ديڤه شيعردا دياره:

به يته كان عه يي مه كه ن خوارو كه چن

مه قصه دم له م به ند و باوه دهر بچن (حاجى قادر، ۲۰۰۰، ۴۳).

زمان له شيعردا له ره خنه كانى (عه لائه دين سه جادى و شيخ محه مدهى خال و عه بدولر ه زاق بيمار و ره فيق حيلمى و عيزه دين مسته فا ره سول ...) و هه موو ره خنه گراني تريشدا ته نها له چوار چيوه ي فرهه نكي زمان گرنگيان به وه داوه كه شاعير تا چ راده يه ك كورد ييه تى به كارهينتاوه ئينجا قولبوونه ته وه ناو هو كاري سياسى و هه سته نه ته وايه تيبه كانى شاعير و ته واو له شيعره كه دا دوور كه و توونه ته وه. (ئيبراهيم، ۲۰۱۲، ۲۶). هه روه ها (ئه رستو) زمان له قسه كردندا له زمان شيعرداى جيا كردو ته وه و جوړه تايبه ته مند ييه كى داوه به زمان له شيعردا (عه بدولر رحمان به ده وى) له م پووه وه ده لئى: (ئه رستو راي وايه كه زمان له قسه كردندا له زمان له شيعردا جيايه و بۆ ئه وه ده چي ت كه شاعير مافى ئه وهى هه يه كه زمانى كى تايبه تى به كاربهينيت كه له زمانه ئاساييه بلاوه كه دوور بيت). زمان لاي ئه رستو بايه خيكي زور گه و ره ي پيدراوه و به فراوانى باسكراوه، به پيى مه به ست و جوړى به كارهينانى ديارى كراوه، (شيعر له جه وه رهيدا ده توانئ له پووى كارتى كردنى له په وشتى خه لك عه ملى بئ و له ليكدانه وهى مه نتيقى روداوه كانيشدا زانستى بيت، بويه ده توانئ به پيى ئامانجه عه ملى و زانستيبه كانه وه ته ماشا بكرى ت)، ئينجا جياوازى نيوان هه ردووكيان ديارى ده كات، (بنچينه ي جياوازى نيوان به كارهينانى زمان بۆ مه به ستى كى زانستى يان مه به ستى كى عه ملى ئه وه يه كه

له حاله تى يه كه مدا برىتييه له و پيوهرو به لگانه ي خاسيه ته چه سپاوه كانى بو دياريدى كات، له حاله تى دووهدا مه به ست ورووژاندنه بو ئه نجامدانى كارى چاك، يان دهر برىنى ئامانجه كانى). (سابير، ۲۰۰۶، ۲۸۲).

۱- ۴- ۱. ره سه نايه تى زمانى مروفا:

به باوه رى چومسكى نهك هه ر زمان له شيعردا به لكو هه موو زمانه مروقيه كان ره سه نن (فتاح، ۲۰۱۰، ۴۰۱) له وه دا كه:

۱- به ژماره يه كى كه مى دهنگ ژماره يه كى بى كوتا له وشه و رسته به ره همدى.

۲- تا راده يه ك سنور بو ژماره ي فونيم و وشه داده نريت، به لام بو دريژى رسته و ژماره ي رسته دانانريت.

۳- به شيوه يه كى گشتى هه ر رسته يه ك كه به ره همدى رسته يه كى نوويه، جگه له و رستانه ي كه له بو نه و چاك و چونيدا به كاردين، كه زورجار دووباره ده بنه وه، وهك: (چونى؟ چاكى؟ به يانيت باش، پيروزت بيت، به دايكى كوربان بى ... هتد، به لام ده بى تيبينى ئه وه بكرى كه ئه و دهر برىنانه ي كه له بو نه و چاك و چونيدا به كاردين له چاو بى سنورى رسته كانى تردا ژماره يان هينده كه مه كه حيسابيان بو ناكري. بويه ده كرى بوتري كه هه موو رسته يه ك كه ده وترى يان ده نوسرى نوويه.

۴- ئه و رسته يه ي كه ده وترى چه ند نويبيت، خوينه ر يان قسه كه ر تى ده گات به مه رچيك به زمانى دايك بيت يان هه ر زمانيك كه قسه كه ر و گويگر به باشى بيزانن، هه رچه نده رسته كه له رووى واتاوه ئاسايى نه بيت (هه مان سه رچاوه، ۴۰۲). بو نموونه هه موو كورديك كه زمانى كوردى بزانى له م نموونانه ي خواره وه تيده گات، هه رچه نده نموونه كان له رووى واتاوه نا ئاسايين:

- ئه مړو مروقيه كى سى چاوم بينى.
- ژنه كه پياويكى بو.
- منداله كان ده فرن.

ليكدانه وهى ئه و رستانه له لايه ن گوڧگره وه كارىكى قورسه، واته ئه ركىكى زورتر دهخه نه سه ر گوڧگر، چونكه واتاكانيان نائاساييه، گوڧگر سه ره تا ره تيان دهكاته وه و واده زانى قسه كه ر به گالته ئه و قسانه دهكات، به لام كه بينى قسه كه ر به راستىيه تى، ئه و كات به سه رياندا دهچيته وه و ده ورو به ريان بۆ دروست دهكات، يان بارىكيان بۆ دروست دهكات كه ئه و ده رپرپىنا نه ي تيدا ئاسايى بن، چونكه ئه و جو ره رستانه له دنياى مندا ل و فلي مى كارتونيدا ده شى هه بن و ليكدانه وه يان ئاسايى بيت.

١-٤-٢. ره سه نايه تى و داهي نانى زمان له شيعردا:

ره سه نايه تى ئه و ميراته يه كه له به ر ده ستى شاعير دايه، داهي تان ئه و توانايه يه كه له ئه نجامى ده ستبه ردان له و ميراته وه په يدا ده بيت (خوشنا و كه ريم، ٢٠١٠: ٤٠٤).

شاعيران مامه له يه كى تاييه ت له گه ل وشه ده كه ن و به شي وه يه كى ئاسايى به كارى ناهي تىن، به لكو به شي وه يه ك به كار يدي تىن، كه جو ره ئه فسو ونيك ببه خشي ت (دزه يى، ٢٠٠٩، ١٣٧). شيعر هونه ري كه به كه ره سه ته ي زمان، له بوارى زماندا ئه نجام ده دري ت، پۆل قاليري ده لي ت: (زمان له ئه ده بدا هاوزه مانى كه ره سه ته يه و كر وكي شه)، ئه وه زمانى جوانه نالى و گو رانى به نه مرى هيشتۆ ته وه. (حه سه ن، ٢٠٠٤، ٦٣).

زمان له شيعردا زمانى كى سه ره سه ته و خو ي به كو ت و به نده كانى زمانى ئاسايى نابه ستي ته وه، هه ر له به ر ئه وه يه هه موو كه س ناتواني ت قسه ي پى بكات. زور جار مرو ف بيري قول و ورد، ليكدانه وه ي به رز و ئه ندي شه و سو زى ناسكى هه يه، له گه ل ئه وه شدا ناتوانى بيخاته قالبى شيعره وه، چونكه ناتوانى شاعيرانه وشه به كار به ينى كه دياره به كار هينانى هونه رمه ندانه ي وشه بۆ خو ي شتي كى بالاو مه رجى هه ره پيوي ستي شيعره. (سا بيب، ٢٠٠٦، ٢٩٣).

هه موو به كار هينانى كى زمانى مرو ف ره سه نايه تى تيدا يه له وه دا هه ر زمانى ك و ه ر بگري ن خا وه نى سه رچا وه يه كى له بن نه ها تو وى كه ره سه ته (رسته) يه كه هيشتا به كار نه ها تو وى. فه ره نگى هه ر زمانى ك هه رچه نده گه وه ره بيت و

چەندین ھەزار وشەى تێدايیت، ھىشتا ھەموو وشەکانى زمانەکە ناگریتە خۆى.

پەسەنایەتى تەنھا لەو ھەو ھەو ھەو ھەو، کە مرۆف یاساکانى زمانەکەى جیبەجى بکات، بەلکو ھەندىجار ئەو پەسەنایەتییە لە پىگەى شکاندن و بەزاندنى یاساکانەو ھەروست دەيیت، کە باشتر وایە بە داھىنان ناوى ببەین، کەواتە ئەگەر مرۆفئى ئاسایى تەنھا توانای پەسەنایەتى تێدايیت، ئەوا شاعیر دوو توانای تێدايە: توانای پەسەنایەتى کە توانایەکە لە ھەموو قسەکەرىکدا ھەبەو لە پىادەکردنى تەواوى یاساکانى زمانەکەو ھەو ھەو ھەو، توانای داھىنان کە لە شکاندن و بەزاندنى یاساکانى زمانەو ھەو ھەو ھەو بە زۆرى لە شاعیردا ھەبە (فتاح، ۲۰۱۰، ۴۰۳).

بەشى دووھم

۲. دەرچوون لە بنەماو یاساکانى زمان لە شىعەردا:

دەرچوون بە واتای دەرچوون لەو سىما واتايانە ديیت کە زالن بەسەر بەکارھىنانى لىکسىک لە زمانى خۆکاردا، دەکرى بلىین دوو مەرج بۆ دروستى واتای ھەبە، ئەوانىش دروستى لەپووى لىکدانى پىزمانى و لەپووى واتاو. (کانەبى، ۲۰۰۹، ۴۰). دەرچوون برىتییە لە شکاندنى یاساکانى دیوى ناوھەوى زمان، کە پەيوەندىيەکى پتەويان بە مەبەست و واتاو تىگەيشتنەو ھەبە، واتە نەک واتای سەردەم دەگۆریت بەلکو دەبنە بارو ئەرک بۆ گۆيگریش. (فتاح، ۲۰۱۰، ۴۱۸).

دەرچوون لە بنەماو یاساکانى زمان لە شىعەردا ھەلەبەکى ئەنقەستەو بۆ مەبەستى راست گەياندىنیکى دەلالى و تايبەتى بەکارديت. (محمود، ۲۰۰۹، ۱۳۱).

پۆلى زمان لە زمانى ئاسایى خەلکدا تەنھا ھەک ئامراز و ھۆکارىکى گەياندنە، بەلام لە شىعەردا پۆلى زمان بۆ بەکارھىنانىکى تر دەگۆریت، ئەويش بەکارھىنانى ھونەرىيە، ئەمەش نووسىنى ئەدەبى لە نووسىنى ئاسایى جیا

دهكاتوه، ئهو جياكردنه وه يش په يوه ندى به چو نيه تى به كار هينانى كه رسته
ئهده بيه كان له لايهن شاعيره وه هيه. (ئهممه د، ۲۰۰۹، ۱۸۱).
ليردها چهند جورىكى دەرچوون له بنه ماو ياساكانى زمان له شيعردا لاي
هه نديك له شاعيرانى كورد ده خهينه پوو:
۱- ۲. **دەرچوونى ريزمانى:** ئهمجوره دەرچوونه لايهنى ريزمانى ده گريته وه و
دابهش ده بيت بۆ دوو جور، به مشيوه يه:

۱- ۱. **دەرچوونى وشه يى:**

هه نديجار شاعير بۆ پاراستى وزه و لكاندنيكى توندوتول يان له بهر نه بوونى
هه ندى كه رسته ي ئاماده له زمانه كه دا خو ي وشه داده تاشى و وشه ي نو ي
دينيته ناو زمانه وه، جا ئه و وشه يه يان ده مي نيته وه و بلاوده بيته وه و ده چي ته
ناو فره نگو وه، يان پاش ماوه يه ك دهمرئ و تنها له شيعردا يان چهند
شيعري كدا ده ژى (فتاح، ۲۰۱۰، ۴۱۰).

به كار هينانى وشه ي نو يباو له شيعرى كورديدا ديارده يه كى نو ي نيه و له
كو نه وه تاكو ئيستا به رده و امه. بۆنموونه پاشگري (باز) هه نديجار ده بيته
كه رتى دووه مى وشه ي ليكدراوى وهك (كو تر باز، جامباز، ... هتد، به لام
قوبادى جهليل زاده له (ولاتى ره ژوودا) ئهم سنوره ده به زينيت. به مشيوه يه:

سه ربازه ژن بازه كان

ده ستگيران بازه كان

دۆست بازه كان

هه تيو بازه كان

ئاژهل بازه كان (قوبادى جهليل زاده، ۱۹۹۸: ۱۶۲).

ليردها شاعير پاشگري (بازى) به هه ندى وشه ي وهك (ده ستگيران، ئاژهل،
دۆست) ئاشنا كردوه، كه پيشتر له گه لياندا به كار نه ها تو وه.

۲- ۱. **دەرچوونى رسته يى:**

به زاندى ياساكانى ريزمان ئاستى دهره وه ي زمان ده گريته وه نهك ئاستى
ناوه وه، دهرچوون له ئاستى دهره وه دا په يوه ندى به رووخساره وه هيه، و

كار له ناوهرۆكى بهرهمهكه ناكاتو زياتر له ههلهى ريزمانى دهچى و له شيعرى كۆن و نويدا ههيه فتاح، ۲۰۱۰، ۴۱۲).

جگه له وهى شاعير دهتوانيت كه رهسته سه رهكيبه كان تيك بدات، بوى ههيه ههنگاويكى له وه گه وره تر بهاويژئ وهك گۆرپىنى شوينى دهرخهر و دهرخراو. بۆنموونه هه رچهنده دهرخهر له (وشهى ليكدراو) دا نه بى هه موو كات له دواى دهرخراوه وه ديتو به هۆى (-ى) خستنه پاله وه به يه كه وه ده به سترينه وه (هه مان سه رچاوه). له و پوه وه زيوه ر زۆر بويرانه ئه و ياسايه شكاندوه، به مشيوه يه:

فهرهنگ روو زهنگ موو، عه جه م سيقا پروس خوو

ئه ناسرى كه كورده زوو به پىچى لار و خواره وه (زيوه ر، ۱۹۵۹، ۶۵).

۲-۲. دهرچوونى واتايى:

۲-۲-۱. دهرچوون له چه ندييه تى:

ليردها زياد له پىويست ئاخاوتنه كه دريژ دهكرىته وه، يان زياد له پىويست كورت دهكرىته وه، دهتوانين چه ند جوړيكى دهرچوون له چه ندييه تى ديارى بكه ين، به مشيوه يه:

۲-۲-۱-۱. كورتبى:

كورتبى برىتييه له دهربرينى واتاي زۆر به وشه ي كه م، به جوړىك ئه گه ر بيتو وشه واتاداره كان بخه ينه تاي ته رازووه وه ئه وكات ده بينين ئه و تايه ي وشه كانى تىدايه سوكتره له و تايه ي كه واتاكه ي تىدايه، به مه ش ئه و تايه ي كه واتاكه ي تىدايه داده به زىتو ئه و تايه ي وشه كانى تىدايه سه رده كه وي، كه تاي ته رازووه كه هاوسه نكي له ده ست ده داتو به ره و له نكي دهر و، كه واته وشه به كار هيتراوه كان زۆر كه مترن له و واتا فراوانه ي كه ده يگه يه نيت، به مشيوه يه به كه مترين وشه هه ول دهر دىت زۆر ترين واتا بۆ خوينه ر بگوازىته وه، به واتايه كى تر به شدارى شاعير زۆر له پىويست كه متره، بۆيه خوينه ر هه ولده دا سود له زانىارى دهوروبه رى ئه و دهربرينه وه ر بگريت، كه كورتبى كه ي تىدايه. نالى ده لى:

مه كه ئىخلافى ئه و وه عده ي كه فهرمووت

دەخيلت بم كه خانەى سەبرەكەم سوت
ليرەدا نالى وشەى (سوت)ى جياتى (سوتا) بەكارهيناو، بەمەش كورتبىرى
دروستبوو.

شىخ محمدى خال دەلى: عاقل دووجار ناخەلەتى.
ئەم چەند وشەىە واتايەكى زۆريان لەخۆگرتوو، ئەوئيش ئەوئەىە، كە پياوى
عاقل دەكرى بە دلسافى و پاكى خۆيەو بەروائيتە خەلكى و جارېك بخەلەتى،
بەلام بۆ جارى دووم ناتوانرى هەلبخەلەتئىرى، چونكە لە جارى يەكەم
دەرس وەردەگرى و هەرشتى بئتە پئشەو لئى ورد دەبئتەو و بئرى
لئدەكاتەو و هەلى دەسەنگئى و ئئنجا برىارى لئدەدات، هەر برىارىكئش
بەوشئوئەىە بئت مرؤڧ هەلەى تئدا ناكات.

۲-۲-۱-۲. دىرئبىرى:

برىتئە لە دەربرىنى واتايەكى كەم بە وشەىەكى زۆر، بەمجۆرە ئەگەر بئت و
وشەكان بخەىنە ناو تاى تەرازوئەىەكەو و واتاكەشيان بخەىنە ناو تايەكەى
تەرەو دەبئىن ئەو تايەى وشەكانى تئداىە دەئشئت و ئەو تايەى كە
واتاكەشى تئداىە بەرز دەبئتەو، كەواتە وشە بەكارهئناوەكان زياترن لەو
واتايەى كە دەىگەئئت، لە رستەىەكدا واتاى كەرەستەىەك زياتر لە جارېك
دئت ئەوئش لەرئگائ بەكارهئنانى هاوواتاكانى يان ئەو وشانەى كە لە
سىماىەكى واتاىئدا هاوبەشن، بەمشئوئەىە زياتر جەخت لەسەر بابەتەكە
دەكات و لەمئشكى خوئئەردا دەىچەسپئئت. (عەبدوللا، ۲۰۰۸، ۱۴۴). ئەگەر
بەشدارى شاعئر زىاد لە پئوئست بئت، ئەوا ئەو دەرچوونە لە نەزانئەو و
ئئىەو، بۆ مەبەستئكى قولتر بەكارهئناو. (دزەئى، ۲۰۱۰، ۸۸).

پوش لەلای حەلواىە هەتاکو پەلوشەى چنگ كەوئ
باى ئەدا لولى ئەدا قوتى ئەدا مانەندى حووت

(شىخ رەزا، ۲۰۰۶، ۱۲۸).

شاعئر دەتوانئت بە دئرئك بئت: (ئئستەرەكە برسى بو). (دزەئى، ۲۰۰۹:
۱۴۴).

٢-٢-٢. دەرچوون له چۆنییه تی:

بریتییە له وهی که ئاخاوتنه که له گه‌ل واقیعدا نه‌گونجیت. (عه‌بدوللا، ٢٠٠٨، ١٤٤). یان قسه‌ی ناراست و بی به‌لگه‌ ده‌گریته‌وه، که له‌گه‌ل واقیعدا ناگونجیت، که به‌چه‌ند شیوه‌یه‌ک ده‌بیت:

٢-٢-٢. ١. توانج لی‌دان: بریتییە له به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌ک یان چه‌ند وشه‌یه‌ک له شیعردا به‌مه‌به‌ستی تانه‌دان له که‌سیک یان له شتی‌ک که شاعیر مه‌به‌ستییه‌تی، وه‌ک:

ئ‌اخ له‌ده‌ست شو‌ربای سلیمان چاوش و قاوه‌ی خله
ئ‌ه‌و ده‌لیتی ئ‌اوی گه‌راوه‌و ئ‌ه‌م ده‌لیتی نه‌وتی گله‌

(شیخ ره‌زا، ٢٠٠٦، ١٣٥).

لی‌رده‌دا شاعیر توانج له (شو‌ربای سلیمان چاوش) و (قاوه‌ی خله) ده‌دات و به (ئ‌اوی گه‌راو) و (نه‌وتی گل) ده‌یان چوینی، که له‌گه‌ل واقیعدا نه‌گونجاون. مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی شاعیریش که‌مکردنه‌وه‌ی به‌های ئ‌ه‌و شتانه‌یه که باسیان ده‌کات.

٢-٢-٢. خواستن:

بریتییە له به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌ک بو‌ ده‌برینی واتایه‌کی تر بی‌جگه‌ له واتا دروسته‌که‌ی خۆی، واته‌ دەرچوونه له یاسای زمان، له پال هه‌ست و سو‌زی شاعیره‌وه دهرده‌بردریت.

گه‌ه له باخی سینهدا سه‌یری دوو نارنجم ئ‌ه‌کرد

گه‌ه له گول‌زاری جه‌مالی ته‌ماشای یاسه‌مین

لی‌رده‌دا شاعیر (نارنج)ی خواستوه‌ بو‌ (مه‌مک) که له‌شیوه‌ی خری له‌یه‌ک ده‌چن و (باخی سینه)ش نیشانه‌یه بو‌ ئ‌ه‌م خواسته‌.

٢-٢-٣. که‌مکردنه‌وه:

بریتییە له وه‌ی که یه‌کی‌ک کاریکی گه‌وره بکات و به‌رانبه‌ره‌که‌ی بچوکی بکاته‌وه‌و هیچ به‌هایه‌کی بو‌ دانه‌نیت، وه‌ک:

ئ‌ه‌بوزه‌یدی ده‌کا روحم له‌گه‌ل ماچی ده‌مت

ئ‌ه‌مما

دهترسىم وهك نيشانم داي بليى هيچه و

په شيمانم (حاجى قادر, ۲۰۰۰, ۱۱۹).

ليـرهدا شاعير وا نيشاندهدات كه كارىكى گهوره ي كردوه، كه چى بهرانبهره كه ي له وانه يه به كارىكى بچوكى بزاني، كه ئه ويش ئه وديه كه گياني وهكو (ئهبوزهيد) بو ماچى ده مى ده پارايه وه، له وه دهترسى كه گياني نيشانى ياردا له برى ماچه كه ي بلي بى نرخه و هيچه.

۲-۲-۴. وشه كارى:

يه كيكه له هونه رهكاني جوانكارى و (زياده رويى) شى پينده وترى ئه ويش ئه وديه كاتيك كه شاعير باسى شتيك دهكات ئه وهنده پيندا هه لده لى زورجار عه ل و لوزيك ته قه بولى ناكات. وهك:

به ته حريكى ته ليكى سه دهه زار نه فسى به كوشتندا
ره ئيسى حيله كارانه شاي قوماربازانه، ئه م ريشه

(شىخ رها، ۲۰۰۶, ۱۳۴).

ئه م ديـره زياده روييه كى زورى تيدايه، چونكه به جولانه وهى (تاله ريشيك)
چون سه ده هه زار كه س به كوشتن ده چيـت. (دزه يى, ۲۰۰۹, ۱۴۶).

۲-۲-۳. ده رچوون له گونجان:

مه به ست له وه يه، كه ئه و وشه و ده برپينانه ي شاعير به كاربان دينيت به پيى
كوـت و ريساكانى پيكه وه هاتن نه گونجين، واته ده رچوون له گونجان
كه رهسته كان له سه ر ته وه ره ي ته كنشيني داده نيـت كه له گه ل يه كدا ناگونجين،
به شيوه يه كى گشتى ده توانين ئه م جوـره ده رچوونانه ده ستنيشان بكه ين.

۲-۲-۳-۱. دژيه ك:

بريتييه له دوو وشه ي واتا دژو پيچه وانه ي يه كتر، واته بهرانبه ركردنى دوو
وشه ي دژواتايه، كه واتايه كى نوئى دروست ده بيـت، ئه م دژيه كيه له ناو
هونه رهكاني ره وانبيژى دايه و له ئاستى دوو وشه دايه.

به گهرماي هاوين به سه رمای زستان

تيرى و برسپه تى له لام بوون يه كسان

ليرهدا شاعير دوو وشه‌ي دژو پيچه‌وانه‌ي يه‌كترى له واتادا هيئاوه و ريزيكردون له‌سەر ته‌وه‌ره‌ي ته‌كنشيني.

۲-۲-۲. به‌رانبه‌ري:

بريتيه له‌هيئانه‌وه‌ي چهند وشه‌يه‌ك له ديره شيعريكدى به‌مه‌رجييك له چوار وشه‌كه‌متر نه‌ي، كه شاعير دوو وشه له پيشه‌وه بيئي و دواتر دوو وشه‌ي تر له دواي ئه‌وان بيئي و به‌رانبه‌ر وشه‌كاني پيشه‌وه داين بيئي، مه‌رجيش ئه‌وه‌يه به‌رانبه‌ريه‌كه به‌ريكي بيئي و په‌يوه‌ندى نيوان وشه‌و به‌رانبه‌ره‌كان په‌يوه‌نديه‌كي دژيه‌ك بيئي، واته (به‌رانبه‌ري) به‌هه‌مان شيوه‌ي پيچ و په‌خشه، به‌لام وشه به‌رانبه‌ره‌كان دژي يه‌كترن. نالي ده‌لي:

به‌هاوين جه‌سته خه‌سته‌ي ده‌ردى گه‌رمام

به‌زستان دل شكسته‌ي به‌ردى سه‌رمام

هاوين × زستان دژي يه‌كترن

گه‌رما × سه‌رما دژي يه‌كترن

۲-۲-۴. ده‌رچوون له شيواز:

بريتيه له هيئانه‌وه‌ي دوو وشه يان زياتر له شيعردا كه هه‌مان شيوه‌يان هه‌بيئي، به‌لام هه‌ريه‌ك له ووشانه واتاي جياوازي خو‌ي هه‌بيئي. واته ئه‌م جووره ده‌رچوونه‌يه كه شاعير له جو‌ريكي دياريكراوي شيعرييه‌وه ده‌يگوازيته‌وه بۆ جو‌ريكي تري به‌كارهيناني زمان له‌ناو هه‌مان ده‌قدا، جا ئه‌و گواستنه‌وه‌يه چ له‌رووي فه‌ره‌ه‌نگه‌وه بيئي بۆ نمونه: له وشه‌ي په‌تياه‌وه به‌ره‌و وشه‌ي بيگانه ب‌روات يان له‌رووي كۆمه‌لايه‌تياه‌وه بيئي وه‌ك ئه‌وه‌ي له شيوه‌ي زمانى نووسينه‌وه بۆ زاروچكه ب‌روات، يان له شيوازيكي ئه‌ده‌بييه‌وه بۆ شيوازيكي بازاري ب‌روات. (ئيب‌راهيم، ۲۰۱۲، ۶۸). مه‌به‌ست ئه‌وه‌يه ئه‌و گوته‌ي كه به‌كارديت روون و ئاشكرا نه‌بيئي، واته ده‌رچوون له شيوازي روون و ئاشكراي زمانى ئوتوماتيك، هه‌لبه‌ت ئه‌م ته‌مومژيه هه‌نديكجار له زمانى ئوتوماتيكيشدا هه‌يه، به‌لام (له زمانى ئوتوماتيكدا به‌بى مه‌به‌سته و قسه‌كه‌ر هه‌ولده‌دا ئه‌م ته‌مومژيه نه‌هيئي و له زمان له شيعردا ئه‌م كاره مه‌به‌ستداره). (عوبدوللا، ۲۰۰۸، ۱۵۶).

دەرچوون له شیوان، ئاڤاوتنه که به شیوانزیکى ته مومژاوى دهرده بپرديت. وهک له به کارهينانى وشهى فره واتا و هاوبیژ، که له رهوانبیژیدا له ژیر ناوی (رهگه زدۆزی) به کارديت. (دزهیی، ۲۰۰۹، ۱۴۷). وهک :

خه تات فهرموو که خوشه چین و ماچین

که ناچین لیڤه، خوشه چینی ماچین (نالی ،

۱۳۸۸هـ - ۲۷۰۸ک، ۲۱).

وشهى (خوشه) له م ديڤه شيعردها هاوبیژه به دوو واتا ديټ (خوشى) که به رانبه رهکى (ناخوشیيه) و (هیشوو).

لیکۆلهرى بواری شیوانگهرى کارهکى جیاوازه، له و خاله وه دهست پیده کات که زمانه وانى کارى ته واو ده بیټ، شیوانگهرى له زمانى قسه کردنى ئاسایی ده کۆلیته وه بۆ ئه وهى سنوره کانی روون بکاته وه وه له زمانى ئه ده بی جیای بکاته وه، شیوانگهرى به قولایی ده قدا شوڤ ده بیته وه بۆ ئه وهى پیکهاته و وینه کانی دهر بخات و سروشتى دهر وونى خاوه نه کهى ئاشکرا بکات. (هیمداد حوسین، ۲۰۱۰: ۵۸۸). دهرچوون له شیوان چهند جوړیکه، وهک له خواره وه ئاماژه مان پیکردوون:

۲-۲-۴-۱. پۆشین:

یه کیکه له هونه ره کانی جوانکاری واتایی، بریتییه له هینانه وهى وشه یهک له لایهن شاعیر که دوو واتای هه بیټ واتایه کی دوور و واتایه کی نزیک، بۆ زانینى واتا دووره که خوینه ر یان گوڤگر پیویستی به لیکنانه وه هه یه تا وه کو له واتاکه ی بگات و بۆ واتا نزیکه که ش پیویسته یه کسه ر بیزانیت، به کارهينانى پۆشین جوانى خۆی هه یه و ده بیته هۆی به رجه سته بوونى زمانى ئۆتوماتیک، به مشیوهیه له یهک کاتدا واتایه ک (چه مکیک) به بییری خوینه ردا ديټ بۆیه خوینه ر هه ولى گه یشتن به چه مکى مه به ست دهدات و هه ست به خوشى دهکات. (عه بدوللا، ۲۰۰۸، ۱۵۵). وهک:

بۆ که رى ئیعلانى حه ربى کرد له گه لمان شیخ حه سه ن

سه یری که ن یاران چ گو به ندیکى گنڤا ئه و که ره

(شیخ رهزا، ۲۰۰۶، ۱۵۴).

وشه‌ي (كه‌ر) واتا نزيكه‌كه‌ي برىتييه له (گويدريژ) و واتا دووره‌كه‌ي مه‌به‌ستى پى له (شىخ حه‌سه‌ن)ه.

٢-٢-٤-٢. دركه‌:

برىتييه له‌وه‌ي كه‌ راسته‌وخۆ ناوى شتىك نه‌به‌ي، به‌لكو ناوى شتىك به‌ي كه‌ په‌يوه‌ندى به‌ واتاي يه‌كه‌مه‌وه‌ هه‌بىت، واته‌ برىتييه له‌ به‌كاره‌يتانى وشه‌يه‌ك يان رسته‌يه‌ك به‌جوړىك كه‌ واتايه‌كى تازه به‌خشىت، هه‌روه‌ك له‌ خوازهدا به‌رچاو ده‌كه‌ويت، كه‌واته دركه رسته‌يه‌كه‌ ياخود پونانكه‌ كه‌ به‌ مه‌به‌ستى واتاي سه‌ره‌وه نه‌يه‌ت، به‌لكو واتايه‌كى ترى هه‌بىت، له‌هه‌مان كاتدا هىچ شتىك نىيه‌ كه‌ بللى واتاي سه‌ره‌وه نىيه، بۆيه (دركه به‌ جوړىك له‌ پۆشين داده‌نرىت، به‌لام دركه له‌ زمانى ئوتوماتىكييه‌وه ده‌چىته ناو زمانى شيعر). (عه‌بدوللا، ٢٠٠٨، ١٥٦). وه‌ك:

نه‌خلى بالات نه‌وبه‌ره‌يه، تازه شكوفه‌ي كردووه

تو كه‌ بوى شيرت له‌ده‌م دىت، ئەم مه‌مه‌ت كه‌ي كردووه

(نالى، ١٣٨٨-١٣٧٠٨، ٣٦).

نالى له‌م دىره شيعره‌دا باسى سيفه‌تىك ده‌كات، به‌لام مه‌به‌ستى خودى شته‌كه‌يه. (بوى شيرت له‌ ده‌م دىت) ئاماژه‌يه بو منالى كه‌سه‌كه‌.

ئه‌نجام

١- زمان له‌ شيعردا زمانىكى سه‌ره‌به‌سته و خۆي به‌ كو‌ت و به‌نده‌كانى زمانى ئاسايى نابه‌ستىته‌وه، زمانى ويژدان و هه‌سته‌و لايه‌نى خودى مرؤف تيايدا ره‌نگ ده‌داته‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌يه هه‌موو كه‌س ناتوانىت قسه‌ي پى بكات.

٢- ده‌رچوون له‌ بنه‌ماو ياساكانى زمان له‌ شيعردا هه‌له‌يه‌كى ئه‌نقه‌سته‌و بو مه‌به‌ستى راست گه‌ياندىكى ده‌لالى و تاييه‌تى به‌كارديت.

٣- زمان له‌ شيعردا له‌ زمانى ئاسايى خه‌لك جيايه، چونكه‌ پۆلى زمان له‌ زمانى ئاسايى خه‌لكدا ته‌نها وه‌ك ئامرازو هۆكارىكى گه‌يانده‌ن، به‌لام له‌ شيعردا پۆلى زمان بو به‌كاره‌يتانىكى تر ده‌گوڧرىت، ئه‌ويش به‌كاره‌يتانى هونه‌رييه، ئەمه‌ش نووسىنى ئه‌ده‌بى له‌ نووسىنى ئاسايى جيا ده‌كاتوه، ئه‌وه‌

جیاکردنەو هیه‌ش پە یوهندی بە چۆنیەتی بە کارهینانی کەرەستە ئە دەبیەکان
لە لایەن شاعیرەو هە یە.

٤- زمان بە گشتی مولکی خەلکیەو زمانی نەتەو هیه، بۆیە هەموو کەس مافی
بە کارهینانی هە یە، بە لام زۆری و اتا بە خشین بە وشە لە دەست هەموو یەکیک
نایەو مولکی هەموو کەسیک نییە، ئەو زمانە شاعیر لە شیعردا بە کاریدەهینیت
پێویستی بە توانای زۆر هە یە، لە بەر ئەو ئەو توانایەش لای هەموو کەسیک
نییە، لە دەست هەموو کەس نایەت بە مشیۆه تایبەتە زمان بە کاربهینیت، بۆیە
ئەو جۆرە بە کارهینانە بە کاریکی گران دادەنریت و تایبەتە بە شاعیر.

سەرچاوه‌کان

یە کەم: سەرچاوه کوردییەکان:

أ- کتیب:

١- ئەحمەد، پەخشان عەلی، (٢٠٠٩)، شیوازی شیعیری گۆران، چاپی یە کەم،
سلیمان.

٢- ئیبراهیم، محەمەد عەبدولکەریم، (٢٠١٢)، پیکهاتە ی زمانی شیعیری لە
روانگە ی رەخنە ی ئە دەبی نوێو، چاپی یە کەم، هە ولیر.

٣- ئیسماعیل، نەسرین رەئوف، (٢٠١٠)، ئەرکی شیعیر لە ئە دەبی کوردیدا،
چاپی یە کەم، هە ولیر.

٤- جواد، هۆشەنگ فاروق، (٢٠٠٨)، سەرەتایە ک بۆ زمانەوانی، چاپی یە کەم،
دھۆک.

٥- حەسەن، حەمە سەعید، (٢٠٠٤)، قولپی پیکهاتە نین، چاپی یە کەم، هە ولیر.

٦- حوسین، هیمداد، دەر وازە یە ک بۆ رەخنە ی ئە دەبی نوێی کوردی، هە ولیر،
چاپی یە کەم، ٢٠١٠.

٧- خۆشناو، نەریمان عەبدوللا، (٢٠١٢)، رستە سازی، چاپی یە کەم، هە ولیر.

٨- دزەبی، عەبدولواحید موشیر، (٢٠٠٩)، و اتا سازی (چە ند لیکۆلینەو هیه کی
سیمانتیکی و پراگماتیکییە)، چاپی یە کەم، هە ولیر.

۹- دزهیی، عهبدولواحید موشیر، (۲۰۱۰)، زانستی پراگماتیک، چاپی یهکهه، ههولێر.

۱۰- سابیر، په‌رێز، (۲۰۰۶)، ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی مه‌سه‌له‌کانی نوێکردنه‌وه‌ی شیعەر، چاپی یهکهه، ههولێر.

۱۱- عه‌بدوڵلا، عه‌بدولسه‌لام نه‌جمه‌دین، (۲۰۰۸)، شیکردنه‌وه‌ی ده‌قی شیعری له‌رووی زمانه‌وانیه‌وه، چاپی یهکهه، ههولێر.

۱۲- فتح، محمد معروف، (۲۰۱۰)، لیکۆلینه‌وه‌ زمانه‌وانیه‌کان، کۆکردنه‌وه‌و ئاماده‌کردنی: شیروان حسین خۆشناو و شیروان میرزا قادر، چاپی یهکهه، ههولێر.

۱۳- کانه‌بی، دلێر صادق، (۲۰۰۹)، هه‌ندیک لادانی زمانیی لای سێ شاعیری نوێخواری کورد (ئه‌نوه‌ر مه‌سیفی، نه‌وزاد ره‌فعه‌ت، فه‌ره‌اد پیربال)، چاپی یهکهه، ههولێر.

۱۴- مه‌حمود، ئازاد ئه‌حمه‌د، (۲۰۰۹)، بونیادی زمان له‌ شیعری هاوچه‌رخێ کوردیدا، چاپی یهکهه، ههولێر.

ب- دیوانه‌کان ::

۱۵- حاجی قادر، (دیوان)، (۲۰۰۰)، چاپی یهکهه، سلێمانی.

۱۶- زیوه‌ر (دیوان)، ۱۹۵۹.

۱۷- شیخ ره‌زا، (دیوان)، (۲۰۰۶)، چاپی یهکهه، ههولێر.

۱۸- نالی، (دیوان)، (۱۳۸۸هـ - ۲۷۰۸ ک)، چاپی یهکهه.

دووهم: به‌ زمانی عه‌ره‌بی:

۱۹- العطیه، خلیل ابراهیم، (۱۹۸۶)، الترکیب اللغوي لشیعر السیاب، دار الشؤن الیقافیة العامة.

۲۰- عیاد، شکرێ محمد، (۱۹۸۸)، اللغة الابداع، مبادي علم الاسلوب العربي.

۲۱- ملحم، اسماعیل، (۲۰۰۳)، التجربة الابداعیة، دراسته‌ فی سیکولوجیة الاتصال والابداع، دیمشق.

المخلص

الانزياح الدلالي في اللغة الشعرية

الانزياح الدلالي عبارة عن خرق القوانين الداخلية للغة، والتي لها علاقة وطيدة بالمعنى والفهم، اذن يتحقق الانزياح عندما لاتتقطع علاقة بين المتكلم والمخاطب حيث يستطيع المخاطب التحليل دون الخروج من قوانين تغير المعنى.

هذا البحث عدا مقدمه والنتائج، يتكون من فصلين، بالشكل التالي:
الفصل الاول، يتكون من: (ملاحظات عن اللغة، اللغة والابداع، الموهبة والقدرة، اللغة الشعرية (اصالة اللغة الشعرية، الاصالة و الابداع اللغة الشعرية، ، القدر والفعاليه فى اللغة، درجات الانزياح و خرق القانون، المعنى المعجمي والمعنى القصدي).

الفصل الثانى، يتكون من: (الانزياح الدلالي في اللغة الشعرية، الانزياح الكمي، الانزياح من حيث الكمي، الانزياح النحوي (من حيث الجملة، الانزياح المعنوي، الانزياح الكمي، الانزياح كفي، الانزياح المنطقي والانزياح الاسلوبي).

Abstract

Deviation from the Principles of Poetic Language

Deviation is the violation of the rules of language that have a great relation with meaning. It exists when there is the relationship between the speaker and the listener, the listener should have the ability of decoding and he should not violate the rules of meaning change. In addition to the introduction, and conclusion, this research comprises of two major parts:

The first part includes some theoretical aspects of language, language and invention, poetic language (authenticity of human language, authenticity and invention in the poetic language, degrees of violation) and denotative and connotative meanings.

The second part deals with the deviation from the principles of poetic language (lexical, syntactic and semantic), qualitative and quantitative deviation, agreement deviation, and stylistic deviation.